

Høringsnotat

Utkast til forskrift om virksomhet etter gjeldsinformasjonsloven

1. Innledning

Barne- og likestillingsdepartementet sender med dette utkast til forskrift om virksomhet etter gjeldsinformasjonsloven på høring. Forskriften er hjemlet i gjeldsinformasjonsloven §§ 8, 10, 11, 12, 15 og 19 og regulerer enkelte forhold knyttet til håndteringen av gjeldsopplysninger for gjeldsinformasjonsforetak, finansforetak og kredittopplysningsforetak. Departementet vil i forbindelse med behandlingen av konsesjonssøknader fra gjeldsinformasjonsforetak gjøre en grundig vurdering av om vilkårene i lov og forskrift er tilfredsstillende oppfylt.

2. Bakgrunn

Gjeldsinformasjonsloven ble vedtatt av Stortinget 12. juni 2017. Loven skal forebygge gjeldsproblemer i private hushold ved å bidra til bedre kredittvurderinger i banker og andre finansforetak. Den åpner for at private aktører kan etablere gjeldsinformasjonsforetak som kan formidle opplysninger om forbrukskreditt mellom finansforetak og enkelte andre kredittyttere. Gjeldsinformasjonsforetak kan bare opprettes etter særskilt tillatelse (konsesjon) fra Barne- og likestillingsdepartementet og vil stå under tilsyn fra Finanstilsynet. Det tas sikte på ikrafttredelse for gjeldsinformasjonsloven og tilhørende forskrift 1. november 2017.

Forskriften gir nærmere regler for finansforetakenes plikt til å gjøre gjeldsopplysninger tilgjengelige for gjeldsinformasjonsforetak, herunder hvor detaljerte gjeldsopplysningene skal være, hvordan disse skal tilgjengeliggjøres og hvor hyppig. Videre reguleres enkelte forhold knyttet til gjeldsinformasjonsforetaks utlevering av gjeldsopplysninger, herunder opplysninger som gis for utarbeidelse av kredittscoremodeller. Bruk av utleverte gjeldsopplysninger, krav til datasikkerhet og IKT-systemer og forholdet til personopplysningsregelverket er også nærmere regulert.

Forskriftsutkastet er utarbeidet i samarbeid med Finansdepartementet. Det har også vært god kontakt med aktører fra bransjen underveis i arbeidet i forbindelse med tekniske spørsmål.

Departementet vil særlig be om høringsinstansenes syn på forskriftsutkastet § 6, som gjelder utlevering av gjeldsopplysninger fra gjeldsinformasjonsforetak til finansforetak og kredittopplysningsforetak for utarbeidelse av kredittscoremodeller. Departementet anser det som hensiktsmessig, blant annet av personvern hensyn, å begrense hvilke gjeldsopplysninger som kan utleveres til dette formålet, slik at foretakene ikke nødvendigvis kan motta gjeldsopplysninger om samtlige enkeltpersoner i Norge med usikret gjeld. I forskriftsutkastet er det foreslått at gjeldsinformasjonsforetak bare skal kunne utlevere gjeldsopplysninger om det enkelte finansforetaks eller kredittopplysningsforetaks egne eksisterende kunder. For finansforetakene er dette nyttig, fordi deres kunder kan ha usikret kreditt også hos flere andre finansforetak. For kredittopplysningsforetak vil begrepet "kunder" omfatte eksisterende kunder hos finansforetak som er kunde av eller oppdragsgiver for kredittopplysningsforetaket.

Departementet ber også om høringsinstansenes syn på om utlevering fra gjeldsinformasjonsforetak etter gjeldsinformasjonsloven § 12 første ledd bokstav c til kredittopplysningsforetak når disse skal utarbeide kredittscore etter forespørsel fra noen som har saklig behov for å innhente kredittopplysninger, jf. personopplysningsloven § 3 fjerde ledd, for eksempel bør begrenses til de tilfeller hvor det skal utarbeides kredittscore på oppdrag fra kredittyttere som nevnt i bokstav a og b.

3. Merknader til de enkelte bestemmelser i utkastet til forskrift

Til § 1

Paragraf 1 regulerer forskriftens virkeområde og fastslår at den vil gjelde for alle foretak og all virksomhet som er omfattet av gjeldsinformasjonsloven. Forskriften vil således gjelde for gjeldsinformasjonsforetak med tradisjonelle registre, spørreportaler, samt evt. andre innretninger. Den vil også gjelde for finansforetak og kredittopplysningsforetak, og øvrige som håndterer gjeldsopplysninger i medhold av gjeldsinformasjonsloven.

Til § 2

Paragraf 2 *første ledd* regulerer nærmere hva som skal forstås med begrepet "tilgjengeliggjøring" av gjeldsopplysninger fra finansforetak til gjeldsinformasjonsforetak. Både bruk av systemer for rapportering (typisk til et gjeldsinformasjonsforetak som etablerer et register) og eventuelle andre tekniske løsninger som gir gjeldsinformasjonsforetak mulighet til å innhente gjeldsopplysninger fra finansforetakene (typisk for et gjeldsinformasjonsforetak som etablerer en spørreportal), skal regnes som "tilgjengeliggjøring". Det synes ikke hensiktsmessig å regulere de nærmere tekniske detaljene for hvordan tilgjengeliggjøringen skal skje, herunder krav til dataformat. Dette vil blant annet avhenge av den løsning det enkelte gjeldsinformasjonsforetaket velger å etablere, og som det må redegjøres inngående for i konsesjonssøknaden. Departementet anser det som best at bransjen bestemmer en hensiktsmessig teknisk infrastruktur. Alle løsninger må sikre at gjeldsopplysninger kan håndteres på en sikker, ordnet og effektiv måte, jf. også gjeldsinformasjonsloven § 3 annet ledd bokstav b. Se også forskriftsutkastet § 8 og foreslåtte krav til datasikkerhet, IKT-systemer mv.

Det fremgår av *annet ledd* at finansforetakenes plikt til å gjøre gjeldsopplysninger tilgjengelige i henhold til første ledd, inntreer på det tidspunkt som er fastsatt i konsesjonen til det aktuelle gjeldsinformasjonsforetaket. Det vil være naturlig at departementet i konsesjonsvilkårene setter en frist for når foretaket skal ha oppfylt samtlige vilkår i lov, forskrift og konsesjon, og skal være klar til å starte sin virksomhet. Når alle vilkårene er oppfylt vil gjeldsinformasjonsforetaket bli gitt en "oppstartstillatelse", som samtidig regulerer tidspunktet for finansforetakenes plikt til tilgjengeliggjøring av gjeldsopplysninger for gjeldsinformasjonsforetaket.

Til § 3

Paragraf 3 regulerer detaljeringsgraden på gjeldsopplysningene som finansforetakene skal tilgjengeliggjøre for gjeldsinformasjonsforetak. Hensikten med bestemmelsen er å legge til rette for en mest mulig enhetlig og nøyaktig rapportering som kan bidra til gode kredittvurderinger hos de kredittyttere som mottar gjeldsopplysningene. Samtidig er det viktig at det ikke tilgjengeliggjøres mer informasjon enn det som er nødvendig for at lovens formål skal kunne oppfylles.

Det fremgår av gjeldsinformasjonsloven § 2 bokstav d at gjeldsopplysning defineres som "opplysning om en enkeltpersons gjeld eller ubenyttet kredittramme, som ikke er sikret ved registrert panterett i formuesgode som tilhører vedkommende". Slike gjeldsopplysninger skal tilgjengeliggjøres av finansforetakene. Dette vil blant annet medføre at dersom en person tar opp et lån sikret med pant i en tredjepersons formuesgode, så skal opplysning om denne

gjelden tilgjengeliggjøres. Dette kan tenkes å føre til en dårligere kredittvurdering for vedkommende enn den reelle situasjon skulle tilsi. Departementet antar imidlertid at det bør kunne markeres med en særskilt kode eller liknede at den aktuelle gjelden er sikret med pant i en tredjepersons formuesgode. **Departementet har vurdert om dette bør presiseres i forskriften § 3 første ledd, men vil avvete høringsinstansenes syn på dette.**

Det skal i henhold til § 3 første ledd bokstav a fremgå av de opplysninger som tilgjengeliggjøres om det er tale om en rammekreditt eller et nedbetalingslån. Dette kan ha stor betydning for kredittvurderingen fordi rammekreditter fritt kan trekkes opp innenfor rammen når innehaveren av kreditten ønsker det. Rammekreditt vil først og fremst omfatte ordinære kredittkort, men også kontokreditter fra utsalgssteder og forbrukslån av typen "fleksilån" eller liknende hvor man selv kan belaste kredittkontoen uten noen ny søknad til kreditor. Nedbetalingslån er kreditt hvor låntakeren må følge en betalingsplan og hvor lånet på et tidspunkt vil være nedbetalt, noe som altså ikke nødvendigvis er tilfelle for rammekreditter. Denne typen forbrukskreditt har vanligvis et betydelig lavere rentenivå enn kredittkort mv.

I henhold til første ledd bokstav b skal det for rammekreditter tilgjengeliggjøres opplysninger både om utestående saldo og innvilget kredittramme. Også innvilget, men ubenyttet kreditt skal tilgjengeliggjøres, jf. definisjonen av «gjeldsopplysning» i gjeldsinformasjonsloven § 2 bokstav d.

Første ledd bokstav c fastslår at det for nedbetalingslån skal tilgjengeliggjøres opplysninger om opprinnelig lånebeløp og restsaldo. Opprinnelig lånebeløp vil kunne ha betydning ved kredittvurderingen ved at nye långivere kan se hvor mye av lånet som har blitt nedbetalt. Dersom det skjer en "opplåning" av samme lån, skjer det i realiteten en refinansiering av gjestående lånebeløp og den siste utvidelsen av lånet vil da gjelde som opprinnelig lånebeløp. Det skal ikke gis opplysning om refinansieringen som sådan.

Annet ledd regulerer hvordan tilgjengeliggjøringen skal skje dersom to eller flere personer er solidarisk ansvarlige for en og samme gjeldsforpliktelse. Siden samtlige låntakere da er ansvarlig for hele gjelden, skal også hele beløpet tilgjengeliggjøres for alle. Dette sikrer at potensielle kredittytere får kjennskap til det reelle gjeldsansvaret hver enkelt har. Det har ingen betydning for tilgjengeliggjøringen hvilke avtaler de solidaransvarlige måtte ha om intern fordeling av gjeldsansvaret.

I fjerde ledd presiseres det at fødselsnummer skal brukes som identifikasjon. Dette er nødvendig av praktiske og sikkerhetsmessige hensyn.

Kausjonsforpliktelser skal ikke registreres. Et slikt ansvar kan være relevant ved kredittvurdering, men det er opplyst fra bransjen at det med dagens teknologi vil være vanskelig å skille ut denne typen avtaler. Departementet har vurdert om det er behov for å presisere dette i forskriften, men er kommet til at dette ikke er nødvendig, jf. at dette også følger av definisjonen av "gjeldsopplysning" i gjeldsinformasjonsloven § 2 bokstav b.

Til § 4

Bestemmelsen regulerer hvor hurtig gjeldsopplysninger skal tilgjengeliggjøres for gjeldsinformasjonsforetak. Etter at et nedbetalingslån er registrert i finansforetakets reskontrosystem eller en rammekreditt er gjort tilgjengelig for kunden, skal finansforetaket uten ugrunnet opphold gjøre gjeldsopplysningene tilgjengelige for gjeldsinformasjonsforetak. Departementet antar at det vil være i finansforetakenes interesse å oppdatere gjeldsopplysninger i sine reskontrosystemer så raskt som mulig, slik at opplysningene også kan tilgjengeliggjøres for gjeldsinformasjonsforetak så raskt som mulig. Dette vil kunne hindre at låntakere foretar hyppige opptak av forbrukskreditt, som ikke ville ha blitt innvilget dersom gjeldssituasjonen hadde vært kjent for kredittyterne. Det antas at finansforetakene har en sterk egeninteresse i å forhindre dette.

Tilgjengeliggjøringen skal skje "uten ugrunnet opphold". Foretakene må påregne at dette vilkåret vil bli tolket strengt. Normalt vil det måtte kreves at opplysningene tilgjengeliggjøres så snart det er praktisk mulig. For nedbetalingslån løper fristen fra det tidspunkt lånet er registrert i foretakets reskontrosystem. For rammekreditter løper fristen fra det tidspunkt rammekreditten er gjort tilgjengelig for kunden. Overfor gjeldsinformasjonsforetak med register, vil kravet om tilgjengeliggjøring medføre at finansforetakene uten utgrunnet opphold skal rapportere gjeldsopplysningene til gjeldsinformasjonsforetaket. Overfor gjeldsinformasjonsforetak med spørreportal, vil kravet til tilgjengeliggjøring medføre at finansforetakene uten utgrunnet opphold skal gjøre gjeldsopplysningene tilgjengelige på en slik måte at gjeldsinformasjonsforetaket ved forespørsel umiddelbart kan innhente opplysningene.

Til § 5

Bestemmelsen regulerer utlevering av gjeldsopplysninger fra gjeldsinformasjonsforetak til mottakere som nevnt i gjeldsinformasjonsloven § 12 første, annet og tredje ledd.

Etter *første ledd* skal det for personer med flere kredittavtaler (herunder med ulike finansforetak) ikke gis opplysning som nevnt i § 3 første ledd for hver enkelt avtale, men kun samlet utestående saldo og tilgjengelig kredittramme/opprinnelig lånebeløp. Det skal imidlertid opplyses om antall kredittavtaler og type kreditt, altså om det er tale om en rammekreditt eller et nedbetalingslån, jf. § 3 første ledd bokstav a. En kredittyter som har fått utlevert gjeldsopplysninger om en potensiell kunde som har flere usikrede kreditter, vil dermed bare få opplysning om det samlede beløp, type kreditt og antall kredittavtaler vedkommende har. Bakgrunnen for disse begrensningene er at det av hensyn til personvern ikke er ønskelig å tilgjengeliggjøre mer informasjon enn det som er nødvendig for å ivareta behovet ved kredittvurdering. Samtidig kan begrensningene hindre misbruk av gjeldsopplysningene. Finansforetak som får gjeldsopplysninger utlevert fra gjeldsinformasjonsforetak til bruk ved kredittvurdering, kan likevel få spesifisert de beløpene som gjelder foretakets egne kredittavtaler, jf. *annet ledd*.

I *tredje ledd* slås det fast at gjeldsinformasjonsforetaket ikke skal opplyse om navn på kredittyter.

Som nevnt i bestemmelsens første ledd, gjelder forskriften § 5 utlevering etter gjeldsinformasjonsloven § 12 første, annet og tredje ledd. Det medfører at bestemmelsen ikke

vil gjelde for opplysninger som utleveres til Norges Bank, Finanstilsynet eller Statistisk sentralbyrå i henhold til gjeldsinformasjonsloven § 12 fjerde ledd. Disse instansene kan ha behov for fullstendige opplysninger til analyse-, overvåknings- og statistikkformål. Tilsvarende gjelder for utlevering til forskningsformål etter gjeldsinformasjonsloven § 12 femte ledd.

Til § 6

Det følger av gjeldsinformasjonsloven § 12 første ledd bokstav c at gjeldsinformasjonsforetak kan utlevere gjeldsopplysninger til "kredittopplysningsforetak, når disse etter forespørsel fra kredittyttere som nevnt i bokstav a og b skal foreta kredittvurdering, eller når disse skal utarbeide kredittscore etter forespørsel fra noen som har saklig behov for å innhente kredittopplysninger, jf. personopplysningsloven § 3 fjerde ledd". Departementet presiserer at lovbestemmelsen gjelder utlevering i konkrete tilfeller, foranlediget av en konkret og begrunnet "forespørsel" som nevnt. Det er ikke adgang til utlevering av gjeldsopplysninger før dette.

Etter gjeldsinformasjonsloven § 12 annet ledd kan gjeldsopplysninger utleveres til finansforetak og kredittopplysningsforetak for utarbeidelse av kredittscoremodeller. Med kredittscoremodell menes analyseverktøy for utarbeidelse av "kredittscore", som definert i gjeldsinformasjonsloven § 1 bokstav f. I forskriften § 6 gis det nærmere regler for utleveringsadgangen etter gjeldsinformasjonsloven § 12 annet ledd.

Det bestemmes i *første ledd første punktum* at gjeldsopplysninger bare kan gis om foretakenes egne eksisterende kunder. For kredittopplysningsforetak vil dette omfatte eksisterende kunder hos finansforetak som er kunde av eller oppdragsgiver for kredittopplysningsforetaket. Denne begrensningen skyldes personvern hensyn. Det bestemmes i *annet punktum* at opplysningene skal gis til samme tid dersom flere foretak etterspør gjeldsopplysninger til bruk ved utarbeidelse av kredittscoremodeller. Denne bestemmelsen er begrunnet i konkurransehensyn foretakene imellom. Videre bestemmes i *annet punktum* at slik utlevering bare kan skje maksimalt én gang årlig. Også dette har sitt grunnlag i personvern hensyn, samt at det ikke er praktisk behov for hyppigere utleveringer til dette formål. Gjeldsinformasjonsforetak kan ikke lagre eller utlevere historiske gjeldsopplysninger for utarbeidelse av kredittscoremodeller.

I *annet ledd første punktum* bestemmes at opplysningene mottatt i henhold til første ledd, skal slettes når kredittscoremodellene er ferdigstilt og nødvendig validering er gjennomført. Det vil da ikke lenger være behov for å ha opplysningene lagret. Med sletting menes her fysisk tilintetgjørelse. Det er altså ikke tilstrekkelig med anonymisering. Det følger av bestemmelsens *annet ledd annet punktum* at gjeldsopplysningene skal slettes senest ett år etter at de ble mottatt. Av bestemmelsens annet ledd tredje punktum følger det imidlertid at dette likevel ikke gjelder for gjeldsopplysninger som *må* oppbevares for tilsynsformål. Dette unntaket skal tolkes strengt, og departementet har her særlig tenkt på forholdet til kapitalkravsregelverket og kravene som gjelder for oppbevaring av informasjon bruk i IRB-modeller, se kapitalkravs forskriften 14. desember 2006 nr. 1506 §§ 13-5 og 13-8.

Til § 7

Bestemmelsen understreker at gjeldsopplysninger som er utlevert fra gjeldsinformasjonsforetak til mottakere som nevnt i gjeldsinformasjonsloven § 12 første til femte ledd ikke kan brukes til annet enn det de er bestemt for. For eksempel vil det ikke være anledning til å detektere eller overvåke opplysningene på noen måte. Dette vil for så vidt også fremgå av gjeldsinformasjonsloven og personvernregelverket, men departementet har funnet grunn til å presisere dette.

Til § 8

Bestemmelsen fastslår at ansatte og enhver annen som utfører tjeneste eller arbeid for gjeldsinformasjonsforetak og kredittopplysningsforetak, kun skal ha tilgang til gjeldsopplysninger med fødselsnummer i den utstrekning det er strengt nødvendig for utførelsen av foretakets oppgaver i henhold til gjeldsinformasjonsloven. Gjeldsinformasjonsforetakets styre plikter etter annet ledd å sørge for å fastsette retningslinjer for ansattes tilgang til gjeldsopplysninger, slik at uautorisert tilgang hindres, jf. også gjeldsinformasjonsloven § 8 om interkontroll. Tilsvarende gjelder for kredittopplysningsforetak.

Til § 9

Bestemmelsens *første ledd* stiller krav om at gjeldsinformasjonsforetak, finansforetak og kredittopplysningsforetak skal sikre nødvendig konfidensialitet, integritet og tilgjengelighet for deres tjenester etter gjeldsinformasjonsloven. Gjeldende nasjonale standarder og internasjonalt anerkjente standarder skal følges.

Etter *annet ledd* pålegges gjeldsinformasjonsforetak og kredittopplysningsforetak å forsikre seg om at de institusjoner som etterspør gjeldsopplysninger, har adgang til å motta disse i henhold til gjeldsinformasjonsloven § 12 første til femte ledd.

I *tredje ledd* gjøres forskrift 21. mai 2003 nr. 630 om bruk av informasjons- og kommunikasjonsteknologi (IKT-forskriften) gjeldende for gjeldsinformasjonsforetak og kredittopplysningsforetak så langt den passer. Blant annet er forskriftens § 13 er relevant. Denne sier at: "Det skal foreligge en samlet oppdatert oversikt over organisasjon, utstyr, IKT-systemer og vesentlige forhold i IKT-virksomheten. Det skal foreligge oppdatert dokumentasjon av det enkelte IKT-system som er av betydning for foretakets virksomhet og som dokumenterer at forskriftens krav er oppfylt til enhver tid." Henvisningen til IKT-forskriften vil gi ytterligere sikkerhet for at gjeldsopplysningene blir behandlet på sikrest mulig måte. IKT-forskriften gjelder allerede for banker med flere.

Til § 10

Bestemmelsen regulerer visse spørsmål om forholdet til dagens personvernregelverk. Dette regelverket er i endring som følge av at EUs personvernforordning skal innføres i norsk rett. Trolig vil dette skje i løpet av våren 2018. Når det nye regelverket trer i kraft, må virksomhet som omfattes av gjeldsinformasjonsloven og forskriften til gjeldsinformasjonsloven (forskriften § 1) være i overensstemmelse med forordningens krav. Departementet vil derfor oppfordre særlig aktører som ønsker å søke om konsesjon til å drive gjeldsinformasjonsforetak om å følge med på prosessen for implementeringen av personvernforordningen.

Departementet bemerker at utkastet til forskriften § 10 er utformet innenfor rammene av personvernforordningen.

Etter § 10 første ledd første punktum gis gjeldsinformasjonsforetak også en plikt til å sende gjenpart til personen det er utlevert opplysninger om. Inntil nytt personvernregelverk trer i kraft, skal gjenparten sendes i samsvar med reglene etter forskrift 15. desember 2000 nr. 1265 om behandling av personopplysninger § 4-4. I dag gjelder gjenpartsplikten etter § 4-4 kun for kredittopplysningsforetak som utleverer opplysninger om privatpersoner til sine kunder.

Avgrensningen i første ledd annet punktum skal hindre at en og samme person mottar gjenpartsbrief fra flere institusjoner når det innhentes gjeldsopplysninger om vedkommende. I tilfeller hvor gjeldsopplysninger utleveres til et kredittopplysningsforetak i medhold av gjeldsinformasjonsloven § 12 første ledd bokstav c, antas det å være tilstrekkelig for den opplysningen gjelder at kun kredittopplysningsforetaket som sluttbruker sender ut gjenpart.

Departementet ber om høringsinstansenes syn på om gjeldsinformasjonsforetak, i stedet for en plikt til å sende gjenpart, bør pålegges en plikt til å varsle den gjeldsopplysningen gjelder om at det er foretatt et oppslag i gjeldsinformasjonsforetaket. Et slikt varsel kan inneholde informasjon om hvem som er mottaker av opplysningen og om hvordan personen kan finne ut hvilke opplysninger som er registrert på seg. En gjenpart vil normalt også inneholde selve opplysningen som er videreformidlet.

Annet ledd første punktum avklarer til hvem en privatperson kan sende krav om retting av eventuelle mangelfulle eller feilaktige opplysninger. Det vil ikke være mulig for denne å vite hvor feilen ligger, og vedkommende bør derfor kunne klage til den som har sendt ut gjenpart eller de andre instansene som nevnes i bestemmelsen. *Annet ledd annet punktum* pålegger mottakeren av et krav om retting en plikt til å varsle om feilen, slik at den blir rettet der den har oppstått. Det er helt sentralt at feilen rettes opp hos den opprinnelige kilden for å unngå at den gjentar seg og forplanter seg til andre instanser.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser av forslaget

Forskriften vil ikke ha konsekvenser for det offentlige utover at enkelte presiseringer og klargjøringer kan bidra til å forenkle Finanstilsynets tilsynsoppgaver i noen grad. For private vil presiseringene når det gjelder krav til gjeldsopplysningenes detaljeringsgrad gjøre det enklere å forutse hvilke opplysninger som kan tilgjengeliggjøres. Dette vil gjøre det lettere å avdekke eventuelle feilregistreringer. For de involverte bransjeaktørene, altså finansforetak og øvrige kredittyttere nevnt i gjeldsinformasjonsloven § 12 første ledd, kredittopplysningsforetakene og gjeldsinformasjonsforetakene, vil reguleringen i forskriften bidra til avklaringer omkring plikter og rettigheter som vil lette administrasjonen av den nye ordningen og tilpasningen til denne.

5. Utkast til forskrift

§ 1. Virkeområde

Forskriften gjelder foretak og virksomhet som er omfattet av gjeldsinformasjonsloven.

§ 2. Finansforetaks plikt til å gjøre gjeldsopplysninger tilgjengelige for gjeldsinformasjonsforetak

Med tilgjengeliggjøring av gjeldsopplysninger, jf. gjeldsinformasjonsloven § 10 første ledd, jf. § 2 bokstav d, menes både rapportering av gjeldsopplysninger fra finansforetak til gjeldsinformasjonsforetak, og finansforetaks tilrettelegging for gjeldsinformasjonsforetaks innhenting av gjeldsopplysninger fra finansforetak.

Plikten til å gjøre gjeldsopplysninger tilgjengelige i henhold til første ledd inntreffer på det tidspunkt som er fastsatt i konsesjonen til det aktuelle gjeldsinformasjonsforetaket.

§ 3. Om de gjeldsopplysninger som finansforetak skal gjøre tilgjengelige for gjeldsinformasjonsforetak

Finansforetak skal gjøre følgende gjeldsopplysninger tilgjengelige for gjeldsinformasjonsforetak:

- a) Om kredittavtalen gjelder rammekreditt eller nedbetalingslån.
- b) Utestående saldo og innvilget kredittramme for rammekreditter.
- c) Opprinnelig lånebeløp og restsaldo for nedbetalingslån.

Dersom to eller flere personer er ansvarlige for samme gjeld, skal opplysninger i henhold til første ledd tilgjengeliggjøres fullt ut for hver av skyldnerne.

Den gjeldsopplysningen gjelder skal identifiseres ved fødselsnummer.

§ 4. Finansforetakenes frist for å gjøre gjeldsopplysninger tilgjengelige for gjeldsinformasjonsforetak

Etter at et nedbetalingslån er registrert i finansforetakets reskontrosystem eller en rammekreditt er gjort tilgjengelig for kunden, skal finansforetaket uten ugrunnet opphold gjøre gjeldsopplysningen tilgjengelig for gjeldsinformasjonsforetak.

§ 5. Utlevering av gjeldsopplysninger fra gjeldsinformasjonsforetak

Dersom den gjeldsopplysningene gjelder har flere kredittavtaler, herunder med ulike finansforetak, skal gjeldsinformasjonsforetaket ved utlevering etter gjeldsinformasjonsloven § 12 første, annet og tredje ledd bare utlevere opplysning om:

- a) antallet kredittavtaler
- b) samlet utestående saldo
- c) samlet innvilget kredittramme
- d) fordelingen mellom rammekreditt og nedbetalingslån

Første ledd gjelder ikke utlevering til et finansforetak om dets egne kunder. Disse kan også få opplysninger som nevnt i første ledd om den enkelte kredittavtale.

Det skal ikke gis opplysninger om hvilke foretak som har ytt kreditten.

§ 6. Utlevering av gjeldsopplysninger for utarbeidelse av kredittscoremodeller

Gjeldsopplysninger som utleveres til finansforetak og kredittopplysningsforetak for utarbeidelse av kredittscoremodeller, jf. gjeldsinformasjonsloven § 12 annet ledd kan bare gjelde det enkelte foretaks egne eksisterende kunder. For kredittopplysningsforetak vil dette

omfatte eksisterende kunder hos finansforetak som er kunde av eller oppdragsgiver for kredittopplysningsforetaket. Gjeldsopplysninger til dette formål skal alltid utleveres samtidig til de foretak som har bedt om slik utlevering, og maksimalt én gang årlig.

Gjeldsopplysninger som er utlevert i henhold til første ledd skal slettes så snart kredittscoremodellene er ferdigstilt og nødvendig validering er gjennomført. Gjeldsopplysningene skal senest slettes ett år etter at de ble mottatt. Fristen på ett år gjelder ikke for gjeldsopplysninger som må oppbevares lenger for tilsynsformål.

§ 7. Bruk av gjeldsopplysninger utlevert fra gjeldsinformasjonsforetak

Den som mottar gjeldsopplysninger fra gjeldsinformasjonsforetak i medhold av gjeldsinformasjonsloven § 12 første til femte ledd skal kun benytte opplysningene til de formål som der er bestemt. Opplysningene kan ikke brukes til markedsføring eller lignende.

§ 8. Begrensninger i ansattes mv. tilgang til gjeldsopplysninger, samt internkontroll

Ansatte og enhver annen som utfører tjeneste eller arbeid for gjeldsinformasjonsforetak og kredittopplysningsforetak skal kun ha tilgang til gjeldsopplysninger med fødselsnummer i den utstrekning det er strengt nødvendig for utførelsen av foretakets oppgaver i henhold til gjeldsinformasjonsloven. For ansatte mv. som ikke har behov for tilgang til gjeldsopplysninger i medhold av første punktum, kan gjeldsopplysninger gjøres tilgjengelig med kryptert fødselsnummer.

Gjeldsinformasjonsforetakets styre skal i retningslinjer for internkontroll, jf. gjeldsinformasjonsloven § 8, fastsette nærmere regler for tilgang til gjeldsopplysninger for ansatte og enhver annen som utfører tjeneste eller arbeid for foretaket, herunder regler om tilgangsbegrensninger og loggføring. Tilsvarende gjelder for kredittopplysningsforetak.

§ 9. Krav til datasikkerhet, IKT-systemer mv.

Gjeldsinformasjonsforetak, finansforetak og kredittopplysningsforetak skal sikre nødvendig konfidensialitet, integritet og tilgjengelighet for deres tjenester etter gjeldsinformasjonsloven. Gjeldende nasjonale standarder og internasjonalt anerkjente standarder skal følges.

Gjeldsinformasjonsforetak og kredittopplysningsforetak skal forsikre seg om at mottakere av gjeldsopplysninger har rett til å innhente slike opplysninger, jf. gjeldsinformasjonsloven § 12.

Forskrift 21. mai 2003 nr. 630 om bruk av informasjons- og kommunikasjonsteknologi gjelder for gjeldsinformasjonsforetak og kredittopplysningsforetak så langt den passer.

§ 10. Forholdet til regelverket om personopplysninger

Gjeldsinformasjonsforetak skal sende gjenpart ved utlevering av gjeldsopplysninger etter gjeldsinformasjonsloven § 12 første ledd bokstav a og b og § 12 tredje ledd. Ved utlevering av gjeldsopplysninger etter gjeldsinformasjonsloven § 12 første ledd bokstav c skal kredittopplysningsforetaket sende gjenpart.

Krav om retting av mangelfulle personopplysninger etter lov 14. april 2000 nr. 31 om behandling av personopplysninger § 27 kan rettes mot finansforetaket som har tilgjengeliggjort opplysningen for gjeldsinformasjonsforetaket, gjeldsinformasjonsforetaket eller den som har mottatt opplysningene fra gjeldsinformasjonsforetaket. Den som mottar krav om retting skal videreformidle kravet til kilden opplysningen er mottatt fra, slik at feilen kan rettes der den er oppstått.